

Oponent: PhDr. Lenka Bydžovská, CSc.

.....
Hana Beranová

Sociální tematika v českém konceptuálním umění 90. let 20. století, speciálně v dílech Mileny Dopitové, Jiřího Černického a Krištofa Kintery
Bakalářská práce

Posudek oponenta:

Hanu Beranovou chválím za volbu velmi živého a zajímavého tématu, zasahujícího do současného umění, a také za vhodný výběr osobností, jejichž tvorbu v daných souvislostech sleduje. Práce je celkově dobře rozvržena, ale v souhrnnějších kapitolách nenaplnuje zcela očekávání. Pokud autorka připomíná tradici konceptuálního umění v českém prostředí, neměla by se omezit pouze na jméno Jiřího Kovandy. Zmiňuje-li se o Duchampových *readymades*, pak není v pořádku tvrzení, že je začal vystavovat ve dvacátých letech (viz například Chaloupeckého kniha *Úděl umělce. Duchampovské meditace*, uvedená v oddíle inspirativní literatury). Naprosto přitom uznávám, že od bakalářské práce nelze požadovat rozbor a výklady nejsložitějších otázek týkajících se dějin moderního umění, pouze se přimlouvám za pozornější přístup k odborné literatuře a přesnější formulace. Naopak bez potíží by autorka mohla více místa věnovat kapitole o výstavách a galeriích v Čechách v devadesátých letech - zejména by si měla rozmyslet, čím se zabývá v úvodu a čím v závěru, aby se vyhnula zbytečnému opakování již dříve uvedených údajů. Domnívám se, že by za podrobnější úvahu stály vztahy mezi umělci a oficiálními galeriemi, alternativními prostory a soukromými galeriemi. Otázka vnímání a uplatnění děl českých autorů v zahraničí zůstala pouze nadhozena (v tomto smyslu by například mohla být blíže rozvedena zmínka o Galerii Jiří Švestka, zastupující umělce, jimiž se Hana Beranová zabývá, rovněž Kateřina Šedá již zaujala na mezinárodní scéně atd.).

Velkou slabinu této bakalářské práce představuje její jazyková a formální stránka. Příliš často se zdá, že si autorka vůbec nestačila text po sobě přečíst. Týká se to nejen stylu (občas v textu zůstaly jakési předběžné poznámky), ale také chyb vzniklých nepozorností ve vlastních jménech, například **Jan** Načeradský (s. 6), **Rittstain** (s. 6), **Frederico** Días (s. 9), Jindřich Chaloupecký se objevuje jako **Chleupecký** (s. 8) nebo **chaloupecký** (s. 34), s malým začátečním písmenem se občas vyskytne i **kintera** (s. 30, 31). Množství hrubých pravopisných chyb přesahuje možnou toleranci: uvádím velmi časté přehlížení pravidla shody podmětu s přísudkem v přičestí minulém, dále případy jako „oproti **Tvrdohlavím**“, „u **Tvrdohlavích**“, „výstava **Tvrdohlavích**“ (vše na s. 14), „... nám po nich **zbily** i konkrétní artefakty“ (s. 23), „**přímí přenos**“ (2x na s. 28), „Loutky ... vypadají jako **malý dospělí**...“ (s. 30), „**sirová** reakce“ (s. 32), „... jsou autory velmi erudovaného a **Blahově nabytého** katalogu...“ (s. 36) apod., dále chyby v užívání s-z, ve skloňování zájmen, úplný chaos v interpunkci, překlady. Vzhledem k názvu práce jen upozorňuji na rozdíl mezi „téma“ a „tematika“, „tematický“. Větší formální péči je třeba věnovat také bibliografii (například u časopisu jako *Ateliér* je nutné uvést ročník, číslo i stránku). Mrzí mě, že autorka v tomto směru svou práci odbyla. Předpokládám, že bude mít schopnost psát zajímavě o umění, ale je naprosto nezbytné, aby se naučila připravovat své texty pečlivěji. Odevzdaný text vyhlíží jako pracovní, nikoli definitivní verze.

Z uvedených důvodů doporučuji bakalářskou práci k obhajobě pouze s velkými výhradami.

V Praze.....dne 28. 5. 2007



podpis oponenta bakalářské práce